

TOELICHTING OP DE ALGEMENE PLAATSELIJKE VERORDENING 2014

Inleiding

In de vergadering van 22 juli 2010 heeft uw raad de Algemene plaatselijke verordening gemeente Schouwen-Duiveland 2010 (hierna: Apv) vastgesteld. De Apv is het klassieke voorbeeld van een autonome verordening waartoe artikel 149 van de Gemeentewet de basis biedt: “de raad maakt de verordeningen die hij in het belang van de gemeente nodig oordeelt.”

In de loop van de tijd hebben niettemin ook enkele medebewindsbepalingen een plaats gekregen in de Apv, bijv. ter uitvoering van de Wet openbare manifestaties en – vrij recent – ter voldoening aan het bepaalde in de gewijzigde Drank- en Horecawet die een verordening verplicht stelt voor paracommerciële horecabedrijven.

Sinds de vaststelling heeft ons college de raad 4 wijzigingen ter vaststelling aangeboden.

1. de eerste wijziging, vastgesteld op 30 september 2010, was noodzakelijk in verband met de inwerkingtreding op 1 oktober 2010 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo);
2. de tweede wijziging, vastgesteld op 1 maart 2012, werd ingegeven omdat de toepassing van een aan de Wabo gerelateerd Apv-artikel in de praktijk van alledag op problemen stuitte;
3. de derde wijziging, vastgesteld op 31 mei 2012, werd ingevoerd op advies van politie en justitie – na samenspraak met de VNG – als gevolg van een door de Hoge Raad gewezen arrest;
4. de vierde wijziging, vastgesteld op 19 december 2013, waarbij uw raad in medebewind werd geroepen en verplicht werd een verordening voor paracommerciële horecabedrijven vast te stellen.

Bij de vaststelling en eventuele wijzigingen van de Apv hanteren wij stevast het model van de VNG als basis en als uitgangspunt. Nagenoeg alle gemeenten gebruiken dit model, eenvoudigweg omdat het uit en te na is beproefd, door vakkundige wetgevingsjuristen is opgesteld en in de loop van de tijd de rechterlijke toets doorgaans heeft kunnen doorstaan.

Indien en voor zover plaatselijke omstandigheden daartoe aanleiding geven stelt ons college u echter voor van het model afwijkende of aanvullende bepalingen op te nemen. De bepalingen over de sluitingstijden voor horecabedrijven zijn daarvan een sprekend voorbeeld, maar ook de “eigen” bepalingen voor paracommerciële horecabedrijven die, nadat de uniforme openbare voorbereidingsprocedure is gevolgd, tot stand zijn gekomen.

Aanleiding

Decentrale wetgeving is geen rustig bezit. Het is eigenlijk constant aan wijziging onderhevig als gevolg van rechterlijke uitspraken, maatschappelijke ontwikkelingen en wijziging van wetten in formele zin. Dat leidt ertoe dat de model-Apv van de VNG met regelmaat wordt herzien. Bijkomend punt is dat ook politie en justitie van tijd tot tijd signaleren dat aanpassing van artikelen gewenst of noodzakelijk is en dat ook onze clusters vergunningverlening, handhaving en juridische zaken door de praktijk van alledag in gezamenlijk overleg tot de conclusie komen dat sommige artikelen aanpassing behoeven.

Deze interne en externe omstandigheden hebben geleid tot een volledige herziening van de Algemene plaatselijke verordening 2010, sindsdien gewijzigd, laatstelijk bij besluit van 19 december 2013. Dat heeft uiteindelijk geresulteerd in het ontwerp van de Algemene plaatselijke verordening gemeente Schouwen-Duiveland 2014. Dat ontwerp bieden wij u thans ter vaststelling aan.

De Apv 2014 is, met het model van de VNG als basis, een product van uitvoerig intern ambtelijk overleg tussen de meest betrokken clusters, maar ook met de politie en uiteraard met de burgemeester als primaire portefeuillehouder.

Natuurlijk borduren wij met deze Algemene plaatselijke verordening 2014 voort op eerdere Apv's, maar door de vele wijzigingen van hoofdzakelijk redactionele aard, is het overzichtelijker een compleet nieuwe Apv ter vaststelling aan te bieden in plaats van wijziging op wijziging. Dat zou de leesbaarheid niet ten goede komen, laat staan de handhaafbaarheid.

Op inhoudelijke aanpassingen/wijzigingen gaan wij hieronder nog nader in. Wijzigingen van tekstuele en redactionele aanpassingen of andere wijzigingen van ondergeschikte betekenis laten wij uiteraard buiten beschouwing.

Externe factoren

Alvorens daartoe over te gaan stippen wij nog enkele externe factoren aan, die van wezenlijke invloed zijn (geweest) op de totstandkoming van deze nieuwe Apv 2014:

- a. De ledenbrief van de VNG, Lbr. 12/002 d.d. 10 januari 2012 handelend over de herziening van de model-Apv. De wijzigingen hebben in hoofdzaak betrekking op:
 - verbeterde afstemming van het model op de “aanwijzingen voor de decentrale regelgeving”;
 - bepalingen waaraan niet elke gemeente behoefte heeft en een slapend bestaan leiden zijn facultatief gemaakt;
 - voor elke mogelijke vergunning of ontheffing is een afweging gemaakt over het al dan niet toepasselijk zijn van de Lex silencio positivo (paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht – positieve fictieve beschikking bij niet-tijdig beslissen). Kortweg gesteld komt het erop neer dat de gevraagde beschikking (vergunning of ontheffing) van rechtswege is gegeven, indien niet tijdig op de aanvraag tot het geven van die beschikking is beslist.
- b. De ledenbrief van de VNG, Lbr. 12/054 d.d. 8 juni 2012 tot aanpassing van het model in verband met de rechterlijke uitspraak “Haagse fietsen”.
- c. De ledenbrief van de VNG, Lbr. 14/054 d.d. 10 juli 2014 betrekking hebbend op technische verbeteringen, correcties en actualisering alsmede enkele inhoudelijke aanpassingen.
- d. Het programma “beter en concreter – goede regels, gerichte service” een gezamenlijk initiatief van de ministeries van BZK en EZ in samenwerking met de VNG. Doel daarvan is, waar mogelijk, het terugdringen van de regeldruk, het verbeteren van de dienstverlening en van de kwaliteit van de regelgeving. Voorbeelden daarvan zijn het vervangen van een vergunningsregiem door algemene regels, het digitaal aanvragen van vergunningen of ontheffingen, het verlenen van meerjarige vergunningen of vergunningen voor onbepaalde tijd.
- e. De rondzendbrief van de hoofdofficier van justitie/directeur centrale verwerking openbaar ministerie, d.d. 23 december 2013, die in het kader van het project “lokale regelgeving” juridisch-inhoudelijk de Apv’s van alle Nederlandse gemeenten (en andere verordeningen tegen overtreding waarvan straf is bedreigd) analyseert. Datzelfde geldt voor de aanwijzings- en uitvoeringsbesluiten en voor de vastgestelde beleidsregels. Het openbaar ministerie koppelt de zgn. feitgecodeerde overtredingen, zoals opgenomen in de Tekstenbundel voor misdrijven, overtredingen en Muldergedragingen aan de ge- en verbodsbepalingen uit onder andere de Apv.
- f. Het verzoek van de politiechef Zeeland-West-Brabant d.d. 20 mei 2014, gericht aan de burgemeesters van gemeenten gelegen binnen dit ressort tot aanpassing van de Apv, onder andere de bepalingen over toezichthouders, over het bezit van inbrekerswerktuigen en over de bestrijding van heling van goederen.
- g. De onderzoeksrapportage, getiteld “natuurbrandrisico in Duinpolder”, d.d. 26 maart 2014, opgesteld door drs. A.T.W. van Gulik, in opdracht van de Veiligheidsregio Zeeland en onze gemeente, dat onlangs is gepresenteerd.

Thans gaan wij nader in op een aantal inhoudelijke wijzigingen en aanpassingen.

Hoofdstuk 1: Algemene bepalingen

Artikel 1:1

Het begrip “openbare plaats” heeft in de begripsbepalingen een veel prominenter plaats gekregen. Daarbij is aansluiting gezocht bij de Wet openbare manifestaties (Wom). Artikel 1, eerste lid van de Wom bepaalt wat een openbare plaats is, namelijk een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik openstaat voor het publiek. Openstaan voor publiek wil zeggen “dat in beginsel eenieder vrij is er te komen, te vertoeven en te gaan en dat het verblijf op die plaats niet door de gerechtigde aan een bepaald doel gebonden mag zijn.” Het betekent voorts dat geen sprake is van een meldingsplicht, de eis van voorafgaand verlof of de heffing van een toegangsprijs voor het betreden van die plaats. Openstaan moet verder zijn gebaseerd op bestemming of vast gebruik. Het begrip “openbare plaats” is ruimer dan het begrip “weg”. De weg maakt overigens ook onderdeel uit van de openbare plaats.

Hoofdstuk 2: Openbare orde

Afdeling 1 Bestrijding van ongeregelheden

Artikel 2:1a

Na artikel 2:1 (samenshoring en ongeregelheden), hebben wij in navolging van enkele andere gemeenten een nieuw artikel opgenomen, namelijk artikel 2:1a, zijnde een verbodsbepaling over uitjouwen. Aan het opnemen van dit artikel ligt een heel nadrukkelijke wens van de politie en van het recreatieoverleg ten grondslag.

In het hoogseizoen – maar soms ook daarbuiten – treffen rivaliserende groepen elkaar in het uitgaansgebied van Renaissance, die over en weer kwetsende spreekwoorden aanheffen, bijv. over elkaars ras, levensovertuiging of seksuele geaardheid.

De emoties dreigen af en toe dermate hoog op te lopen dat de politie voor directe verstoring van de openbare orde vreest. De politie wenst dan ook terstond te kunnen ingrijpen en daartoe alsdan een handvat te hebben teneinde een lik-op-stuk beleid te kunnen voeren.

Hoewel “rechtsgeleerd Nederland” vooralsnog verdeeld is over de eventuele verbindendheid van dit artikel (bijv. over de vraag hoe een dergelijke verbodsbepaling zich verhoudt tot artikel 7 van de Grondwet – het Grondwettelijke recht van vrijheid van meningsuiting, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet) steunen wij de wens van de politie en van het recreatieoverleg.

Weliswaar bevat het Wetboek van Strafrecht bepalingen over “belediging” – wij verwijzen bijv. naar de artikelen 137c, 137d en 137e van dit wetboek – maar de politie stelt zich op het standpunt dat vervolging wegens overtreding van de artikelen over belediging nauwelijks mogelijk is, omdat dan eerst aangifte moet worden gedaan. In de geschetste situatie is dat tot op heden niet gebeurd.

Wij sluiten niet uit dat de verbindendheid van dit nieuwe artikel op enig moment aan de kaak zal worden gesteld doordat het aan een rechterlijk oordeel wordt onderworpen, maar indachtig de wens van de politie en het recreatieoverleg weerhoudt ons dat er niet van u voor te stellen dit nieuwe artikel op te nemen in het openbare orde-hoofdstuk, in de afdeling bestrijding van ongeregelheden.

Afdeling 7a Kermissen

Artikel 2:25

In vorige Apv's waren in deze afdeling 7a specifieke bepalingen over kermissen opgenomen. Deze “eigen” afdeling 7a is in het ontwerp van de Apv 2014 niet meer opgenomen. Aanleiding daartoe vormt het feit dat van onze cluster juridische zaken en haar producten (onder andere de Apv) een externe legal audit is gehouden (extern, juist om de objectiviteit te waarborgen – de slager keurt immers niet zijn eigen vlees). In de marge zijn enkele opmerkingen gemaakt over de Apv, die thans ook zijn verwerkt in het ontwerp.

Tevens is in de rapportage aangegeven dat een aparte afdeling over kermissen overbodig is, aangezien de kermis onder het begrip evenement kan worden gerangschikt en derhalve ook onder het daarvoor geldende vergunningsregiem valt. Om recht te doen aan het (meerderheids)standpunt van uw raad hebben wij in artikel 2:25 echter wel een nieuw lid 6 toegevoegd, waarin is bepaald dat het is verboden een evenement in de vorm van een kermis op zondag voor publiek open te stellen, ongeacht wie of wat de kermis organiseert.

Afdeling 8 Openbare inrichtingen

Artikel 2:27

In deze afdeling is nu gekozen voor het begrip “openbare inrichting” in plaats van “horecabedrijf”, mede om verwarring met de begripsomschrijving van horecabedrijf als bedoeld in de Drank- en Horecawet te voorkomen: de activiteit in ieder geval bestaande uit het bedrijfsmatig of anderszins dan om niet verstrekt van alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse. Dergelijke bedrijven worden doorgaans aangeduid met natte horeca, in tegenstelling tot droge horeca, waar in het algemeen geen alcoholhoudende drank voor gebruik ter plaatse wordt verstrekt, variërend van een theetuin tot een coffeshop. Door de ruimere begripsomschrijving van openbare inrichting staat het buiten kijf dat dergelijke bedrijven daaronder nu ook vallen en dat exploitatie van deze bedrijven eveneens vergunningplichtig is, uitzonderingen daargelaten.

Opgemerkt zij nog dat het bestaande artikel 2:27, lid 3 in de handhavingspraktijk tot interpretatieverschillen heeft geleid. De huidige redactie luidt als volgt:

“Het aanbieden van Bed and Breakfast, waarbij in een bestaande woning *maximaal vijf slaapplekken* als logies worden verstrekt, is uitgezonderd van het begrip openbare inrichting in deze afdeling.”

Wij stellen voor de zinsnede “*maximaal vijf slaapplekken*” te wijzigen in “*aan niet meer dan vijf personen*”, zodat dit artikellid als volgt komt te luiden:

“Het aanbieden van Bed and Breakfast, waarbij in een bestaande woning *aan niet meer dan vijf personen* logies worden verstrekt, is uitgezonderd van het begrip openbare inrichting in deze afdeling.”

Artikel 2:28

In artikel 2:28 hebben wij nu ook geïntroduceerd dat een exploitatievergunning kan worden geweigerd of ingetrokken in geval en onder de voorwaarden als bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob) en als imperatieve weigerings- en

intrekkingsgrond als de aanvrager niet (langer) voldoet aan de moraliteitseisen als bedoeld in artikel 8, leden 1 en 2 van de Drank- en Horecawet. In de praktijk is gebleken dat daaraan dringend behoefte is.

Artikel 2:29

Van de politie hebben wij vernomen dat de sluitingsuurbepaling voor terrassen in de kern Renesse in de zomermaanden op onoverkomelijke problemen stuit en eenvoudigweg niet handhaafbaar is. Ook vanuit de Renesser horeca hebben ons signalen bereikt dat sprake is van een onwerkbaar situatie.

Voor een goed begrip diene het volgende. In artikel 2:29, lid 1 is bepaald dat het de houder van een openbare inrichting (.....) verboden is, deze voor bezoekers geopend te hebben en daar bezoekers toe te laten of te laten verblijven tussen 3.00 uur en 7.00 uur, onder de beperking dat vanaf 2.30 uur geen bezoekers meer worden toegelaten. (Deze beperking, dat vanaf 2.30 uur geen bezoekers meer mogen worden toegelaten, geldt van 16 april tot 15 september).

Artikel 2:29, vierde lid betreft de terrasbepaling: kortweg gesteld is het verboden het bij de openbare inrichting behorend terras voor bezoekers geopend te hebben en daar bezoekers toe te laten of te laten verblijven tussen 0.00 uur en 7.00 uur. Echter, als het gaat om openbare inrichtingen, gelegen in de kern Renesse, dan geldt dit verbod tussen 2.00 uur en 7.00 uur. Politie en horeca hechten eraan dit verbod te beperken, namelijk van 3.00 uur tot 7.00 uur. Immers, vanaf 2.30 uur mogen geen bezoekers meer worden toegelaten in de inrichting, maar om die inrichting na 2.00 uur te bereiken, moeten de bezoekers in nagenoeg alle gevallen gebruikmaken van het terras. Het is zowel voor de politie als de horeca-exploitant ondoenlijk op het terras op dit late uur in alle drukte onderscheid te maken tussen de gaande en de komende bezoeker.

Beide partijen pleiten er dan ook nadrukkelijk voor in de kern Renesse bezoekers toe te laten of te laten verblijven op het terras tot 3.00 uur (in plaats van 2.00 uur), met dien verstande dat vanaf 2.00 uur op het terras geen dranken mogen worden verstrekt of genuttigd en geen spijzen voor directe consumptie mogen worden bereid, verstrekt of genuttigd. Artikel 2:29, lid 4 is in die zin aangepast.

De politie heeft aangegeven dat zij deze situatie in de voorbije zomerseizoenen eigenlijk al min of meer oogluikend heeft toegestaan, eenvoudigweg omdat handhaving van deze bepaling naar de letter onmogelijk is gebleken. Dat heeft overigens niet op onoverkomelijke ordeproblemen gestuit en vanuit de directe omgeving hebben ons geen noemenswaardige klachten bereikt.

Wij achten de situatie in Renesse dermate specifiek en in menig opzicht onvergelijkbaar met andere kernen, dat wij hebben gemeend de suggestie van de politie op te moeten volgen en u dit voorstel te moeten doen. Dat schept duidelijkheid voor alle partijen: het bevordert de handhaafbaarheid en het creëert bovendien een werkbaar situatie.

Afdeling 10 Speelgelegenheden

Artikel 2:40

De Wet op de kansspelen is gewijzigd en met de redactie van artikel 2:40 is bij die wet aansluiting gezocht. Op grond van de Europese dienstenrichtlijn is een vergunningsvereiste voor het aanwezig hebben van behendigheidsautomaten (zoals een flipperkast) niet meer toegestaan. De term "speelautomaten", die ook behendigheidsautomaten omvatte, is dan ook, conform de wet, vervangen door "kansspelautomaten", waarmee gokkasten worden aangeduid en waarmee ook geld kan worden gewonnen.

Afdeling 11 Maatregelen tegen overlast en baldadigheid

Artikel 2:48

In artikel 2:48, handelend over verboden drankgebruik, is rekening gehouden met verhoging van de leeftijdsgrens van 16 naar 18 jaar in de gewijzigde Drank- en Horecawet. De wet zelf voorziet thans in het verbod voor jongeren onder de 18 jaar.

Artikelen 2:57 en 2:58

De artikelen over loslopende honden (2:57) en verontreiniging door honden en paarden (2:58) hebben wij herzien. Artikel 2:57 beperkt het loslopen van honden op de weg en binnen de bebouwde kom, zonder dat de hond is aangeliind, maar ook op bijv. kinderspeelplaatsen en voor recreatief gebruik openstaande natuurterreinen, zoals het strand, maar ook in zee. De verbodsbepaling geldt op het strand en in zee overigens gedurende de periode 1 mei tot 1 oktober, tussen 10.00 en 19.00 uur.

Er kunnen zich niettemin situaties voordoen waarin de belangen van de hondenbezitter zich tegen een te strikte toepassing van het gebod verzetten. Het betreft hier bijv. eigenaren van blindengeleidehonden en van andere sociale hulphonden. Het derde lid van artikel 2:57 voorziet daarin.

Ook artikel 2:58 is aangescherpt. Hondenpoep in de openbare ruimte is alom in den lande een van de grootste ergernissen. In onze gemeente is dat niet anders.

Verontreiniging van het publieke domein kan groot gevaar opleveren voor de volksgezondheid. Ook wordt via hondenuitwerpselen het voor honden dodelijke canine parvovirus verspreid. Er zijn verschillende manieren om de overlast van hondenuitwerpselen aan te pakken.

Wij hebben gekozen voor een onmiddellijke opruimplicht, op openbare plaatsen, gelegen binnen de bebouwde kom en ook voor nader aangegeven openbare plaatsen buiten de bebouwde kom.

De opruimplicht geldt niet voor door ons college aangewezen plaatsen en evenmin voor eigenaren van blindengeleidehonden en van andere sociale hulphonden.

In het vijfde lid van artikel 2:58 is de verplichting opgenomen dat degene die zich met een hond op een openbare plaats begeeft of bevindt een doeltreffend hulpmiddel bij zich dient te hebben, dat geschikt is voor het verwijderen van de uitwerpselen van de hond en dat op eerste vordering van een toezichthoudend ambtenaar getoond behoort te worden.

Afdeling 12 Bepalingen ter bestrijding van heling van goederen

Artikelen 2:66 t/m 2:69

Hoewel deze afdeling in het model van de VNG als optioneel is aangeduid en daarbij is aangegeven dat de gemeenten zelf de afweging moeten maken of zij het opnemen in hun Apv wenselijk vinden, willen wij nadrukkelijk gehoor geven aan het verzoek van de politiechef Zeeland-West-Brabant, zoals vermeld onder *Externe factoren* onder f, om deze afdeling (weer) op te nemen. Dat komt de uniformiteit binnen dit politieressort ten goede.

Afdeling 13a Carbidschieten

Artikel 2:73a

De politie en onze cluster handhaving hechten aan een verbod op carbidschieten tijdens de jaarwisseling. Het gebeurt in enkele kernen en het wordt door omwonenden als hinderlijk en bijzonder overlast gevend ervaren. In het – enig – artikel 2:73a is dan ook een verbod opgenomen, zij het met uitzondering van erven, behorend bij woningen, gelegen buiten de bebouwde kom, mits daarbij een aantal nader omschreven voorwaarden in acht wordt genomen, zoals de afstand van 100 meter tot gebouwen van derden en een vrij schootsveld van ten minste 75 meter.

Afdeling 15 Bestuurlijke ophouding, veiligheidsrisicogebieden, cameratoezicht op openbare plaatsen en gebiedsontzegging

Artikel 2:78

Nieuw in deze afdeling is artikel 2:78, handelend over gebiedsontzeggingen. Hoewel in artikel 172, lid 3 van de Gemeentewet de zgn. lichte bevelsbevoegdheid is toegekend aan de burgemeester (te kwalificeren als een algemeen geformuleerde beschikkingsbevoegdheid voor tijdelijke maatregelen van niet al te ingrijpende aard), dit ter onderscheiding van de noodbevelsbevoegdheid als bedoeld in artikel 175 van de Gemeentewet, is het van belang dat uw raad ter zake een regeling treft, wil de burgemeester structureel dergelijke maatregelen nemen.

De bestuursrechter heeft een- en andermaal geoordeeld dat in die situatie een basis in een regeling van de democratisch gelegitimeerde lokale regelgever – de raad – nodig is en dat niet kan worden volstaan met het aanwenden van (uitsluitend) een bevelsbevoegdheid van de burgemeester. Dit artikel voorziet in de door de rechter bedoelde regeling.

Op 1 september 2010 is weliswaar ook de Wet maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast (in de volksmond: de Voetbalwet) in werking getreden, maar deze wet en de door de burgemeester vastgestelde beleidsregel aanpak overlast, bieden praktisch gezien onvoldoende soelaas. Een specifieke regeling in de Apv, nader uit te werken in door de burgemeester nog vast te stellen beleidsregels gebiedsontzeggingen, verdient dan ook verre de voorkeur. Ook de politie hecht daaraan.

Overtreding van een gebiedsontzegging krachtens artikel 2:78, is een overtreding van een ambtelijk bevel als bedoeld in artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht, dus niet van de Apv zelf. De burgemeester is bevoegd tot het opleggen van een gebiedsontzegging. Omdat het in het eerste lid gaat om een gebiedsontzegging van relatief korte duur (ten hoogste 72 uur) en omdat in nagenoeg alle gevallen direct optreden geboden is, met name als het om daadwerkelijke verstoring van de openbare orde gaat, overweegt hij de ontzegging als in dit lid bedoeld te mandateren aan een opsporingsambtenaar, bijv. een hulpofficier van justitie.

De burgemeesterlijke beleidsregels over gebiedsontzeggingen zijn overigens nog in voorbereiding.

Wij merken nog op dat van de zijde van de politie is gepleit voor een ontzegging van ten hoogste 72 uur, juist vanwege het “lang weekend-toerisme”, dat in populariteit toeneemt.

Hoofdstuk 3: Seksinrichtingen, sekswinkels, straatprostitutie e.d.

Artikelen 3:1 t/m 3:15

Dit hoofdstuk is voorsnag gehandhaafd en ongewijzigd gebleven. Als de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche in werking treedt, leidt dat echter tot aanpassing/wijziging van de in dit hoofdstuk opgenomen bepalingen. Op 1 maart 2014 is de novelle ingediend bij de 2^e Kamer. Zodra het voorstel kracht van wet heeft, is een ingrijpende wijziging van dit hoofdstuk noodzakelijk. Wij zullen dan het model van de VNG gaan volgen. Het moment van inwerkingtreding van de Prostitutiewet is nog niet bekend.

Hoofdstuk 4: Bescherming van het milieu en het natuurschoon en zorg voor het uiterlijk aanzien van de gemeente

Afdeling 1 Geluidhinder en verlichting

Artikel 4:3

In artikel 4:3 (kennisgeving incidentele festiviteiten) hebben wij opgenomen dat ten hoogste 2 incidentele festiviteiten per maand zijn toegestaan, zij het met een maximum van 12 per jaar. Dit aantal van 2 willen wij invoeren om te voorkomen dat het maximum aantal van 12 wordt “opgespaard” om ze in het hoogseizoen achter elkaar te benutten, zonder dat sprake is van een festiviteit (een disco-avond in een discotheek is bijv. geen festiviteit, maar moet als reguliere exploitatie worden gekwalificeerd). Het aantal van 12 festiviteiten in een kalenderjaar is al rijkelijk hoog en om overmatige geluidhinder in een betrekkelijk korte periode te voorkomen, althans te beperken, achten wij een spreiding van “echte” festiviteiten over het hele jaar meer aangewezen.

Artikel 4:5a

Aan het opnemen van artikel 4:5a (geluidhinder door honden) ligt een nadrukkelijk verzoek van de politie ten grondslag. Wij blijven van mening dat het eigenlijk geen gemeentelijke taak is geluidhinder door honden te voorkomen – dat is het veeleer voor de eigenaar of houder van de hond – maar de politie hecht eraan over een handvat te beschikken, zodat zij in extreme situaties verbaliserend kan optreden.

Artikel 4:6a

Artikel 4:6a handelt over de mosquito of een soortgelijk apparaat dat een hinderlijke hoge pieptoon produceert, dat slechts voor jongeren hoorbaar is, althans zo is uit wetenschappelijk onderzoek gebleken. Doel van het apparaat is groepen jongeren weg te houden van plaatsen waar zij overlast veroorzaken. Ons is bekend dat op ten minste een plaats in onze gemeente een mosquito is aangebracht, die het gewenste effect sorteert. De burgemeester krijgt de bevoegdheid te besluiten tot het (laten) aanbrengen van een mosquito of een soortgelijk apparaat op een openbare plaats.

Hoofdstuk 5: Andere onderwerpen betreffende de huishouding der gemeente

Afdeling 7 Gemotoriseerd – en ruiterverkeer in natuurgebieden

Artikel 5:33

Artikel 5:33 strekte er reeds toe verkeer in natuurgebieden te beperken. De aanbevelingen uit de rapportage van drs. Van Gulik “natuurbrandrisico in Duinpolder”, vermeld onder punt g. in de paragraaf externe factoren, geven ons aanleiding dit artikel nog enigszins aan te scherpen.

Voor een goed begrip merken wij eerst nog het volgende op:

Om de droogte in natuurgebieden te meten is van overheidswege een speciaal systeem ontwikkeld. Met dit systeem worden naast de basismeteo onder andere het (vocht)gewicht van een stuk hout gemeten. Met behulp van deze gegevens kunnen deskundigen het gevaar op natuurbranden bepalen. Er vindt een onderverdeling plaats in 5 gevaar-indexen, die in 5 kleurcodes worden weergegeven, ook wel genoemd de natuurbrandgevaarthermometer.

Ook de Veiligheidsregio Zeeland werkt met dit droogte-indicatiesysteem, waarbij de volgende uitgangspunten gelden:

- groen: klein gevaar
- lichtgroen: gevaar
- geel: verhoogd gevaar
- oranje: groot gevaar
- rood: zeer groot gevaar

Teneinde de alarmeringen van – en de operationele inzet door de brandweer overzichtelijk te houden zijn de vijf gevaarskleuren vereenvoudigd tot vier operationele droogte-indexen:

- groen: normaal risico
- geel: verhoogd risico
- oranje: hoog risico
- rood: zeer hoog risico

Terugkomend op de aanscherping van artikel 5:33 zij vermeld dat in lid 3, onder d en e weliswaar is bepaald dat het verbod in het eerste lid (onder andere om met een motorvoertuig in natuurgebieden te rijden) niet geldt voor zakelijk gerechtigden, huurders en pachters van percelen, gelegen binnen die gebieden en evenmin voor degenen die deze personen bezoeken of verzorgen. Echter, in lid 6 wordt thans bepaald dat in geval van code rood volgens het droogte-indicatiesysteem het verbod dan ook geldt voor de personen, als genoemd onder lid 3, sub d en e.

Artikel 5:33, lid 7 gaat nog verder: daarin is bepaald dat de burgemeester uit veiligheidsoogpunt kan verbieden dat personen zich begeven, bevinden of verblijven in door hem bij besluit (van algemene strekking) aan te wijzen natuurgebieden, ten tijde dat de code rood – dus een zeer hoog risico – van kracht is, ongeacht of die personen daar hun woon- of verblijfplaats hebben. Een dergelijk verbod als het ware op voorhand ook van kracht verklaren als de code oranje geldt, vinden wij disproportioneel. Dat zou naar onze mening inbreuk (kunnen) maken op het grondrecht om te gaan en te staan waar men wil.

De in lid 7 van artikel 5:33 van de Apv 2014 vervatte bepaling laat de burgemeesterlijke noodbevoegdheden als bedoeld in artikel 175 (het geven van een noodbevel) en artikel 176 van de Gemeentewet (het uitvaardigen van een noodverordening) uiteraard onverlet.

Afdeling 8 Verbod vuur te stoken

Artikel 5:34

Artikel 5:34 heeft als opschrift “Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken”. Ook dit artikel hebben wij – in lid 6, nieuw – naar aanleiding van het rapport over “natuurbrandrisico in Duinpolder” enigszins aangescherpt.

In lid 1 is een algemeen verbod neergelegd (daargelaten de mogelijkheid van ontheffing) om in de openlucht afvalstoffen te verbranden of anderszins vuur aan te leggen, te stoken of te hebben. Mits geen sprake is van gevaar, overlast of hinder voor de omgeving geldt dit verbod, ingevolge het tweede lid, niet voor:

- a. verlichting door middel van kaarsen, fakkels e.d.;
- b. sfeervuren, zoals terrashaarden en vuurkorven;
- c. vuur voor koken, bakken en braden.

Indachtig het rapport van de heer Van Gulik is in artikel 5:34, lid 6 thans bepaald dat het in afwijking van het gestelde in lid 2 verboden is binnen voor publiek toegankelijke natuurgebieden c.a. verlichting te ontsteken door middel van kaarsen, fakkels e.d. en sfeervuren (zoals terrashaarden en vuurkorven) aan te steken alsmede vuur aan te leggen voor koken, bakken en braden tijdens de codes rood en oranje.

Hoofdstuk 6: Straf-, overgangs- en slotbepalingen

Artikel 6:1

De strafbepaling in artikel 6:1, lid 2 vloeit rechtstreeks voort uit het door de Hoge Raad gewezen arrest dat destijds aanleiding heeft gegeven tot de derde wijziging van de Apv 2010, vastgesteld door uw raad op 31 mei 2012.

Artikel 6:2

De redactie van artikel 6:2 (toezichthouders) is op verzoek van de politiechef Zeeland-West-Brabant, vervat in zijn brief van 20 mei 2014, gericht aan de burgemeesters binnen zijn werkgebied, uit een oogpunt van uniformiteit gewijzigd.

Artikel 6:6

Wij hechten eraan dat de Apv 2014 nog dit jaar in werking treedt.

Zierikzee, herfst 2014. Afd. Bedrijfsvoering 1 – cluster jz/PJV.